

B. ŠENOA, *Stara katedrala*, bakropis. Zagreb, Kabinet grafike HAZU

Šenoin slikarski rad u ulju i akvarelu obuhvaća vedute iz staroga Zagreba te krajolike iz Turapolja, Gorskoga kotara i s jadranske obale (Novi Vinodolski, Orebić, Korčula), slikane u duhu umjerena kolorizma zagrebačke škole. U bakropisu radi cikluse *Stari Zagreb* (1914–18), *Stari Osijek* (1934–36), drugu seriju *Stari Zagreb* (1934–36), *Stara katedrala* (1926–35) i *Brodogradilište u Korčuli* (1934). U svojem romantičnom historicizmu oslanja se na grafička iskustva bečke i Münchenske škole te na rad M. Cl. Crnčića. Slikao je dekorativne panoe, opremao i ilustrirao knjige A. Šenoe (*Diogenes*) i M. Šenoe (*Iz kobnih dana, Pričanja seržana Jerka*). U sezoni 1909/10. scenograf kazališnih predstava u Zagrebu (G. Puccini, *Madame Butterfly*; W. Shakespeare, *Hamlet*; R. Wagner, *Ukleti Holandez*; B. Smetana, *Prodana nevjesta*), a 1938. radi scenografiju za predstavu *Prosjak Luka* (A. Šenoa – T. Strozzi). – Samostalno je izlagao u Zagrebu 1901 (s O. Ivekovićem, C. Medovićem i I. Rendićem), 1915 (s

Z. ŠEPAT, *Vrijes*

M. Krušlinom), 1919. i 1922. Retrospektivna izložba crteža i grafike priređena mu je u Zagrebu 1980/81.

BIBL.: *Girolamo del Pacchia, sin Ivana Zagrepčanina*, Bulletin JAZU, 1959, 3.

LIT.: A. G. Matoš, *Dojmovi s umjetničke izložbe*, HS, 10, V. 1909. – A. Jiroušek, Branko Šenoa, Vijenac, 1923, 9. – G. Szabo, Branko Šenoa, HR, 1930, 11. – Č. M. Iveković, Dr Branimir Šenoa, Ljetopis JAZU, 1930, 1931, 1932. – Lj. Babić, Hrvatska grafika u XX. stoljeću, HK, 1936, 17. – V. Kušan, Branko Šenoa, u knjizi: *Ars et Artifex*, Zagreb 1941. – B. Gagro, Hrvatska grafika u prvoj polovini XX. stoljeća, u katalogu: *Jugoslavenska grafika 1900–1950*, Beograd 1978. – Z. Šenoa, Branko Šenoa i zaštita spomenika, Godišnjak zaštite spomenika kulture Hrvatske, 1978–79, 4–5. – R. Gotthard-Skiljan, Branko Šenoa – grafika i crteži (katalog), Zagreb 1980. – I. Šimat Banov, Branko Šenoa i njegovo djelo, Bulletin JAZU, 1982.

ŠEPAT, Zvonimir, slikar (Zagreb, 10. X. 1951). Školu primijenjene umjetnosti završio 1971, 1973. diplomirao na Pedagoškoj akademiji u Zagrebu, a 1985. na Pedagoškome fakultetu u Rijeci (J. Diminić). U početku slika realistički, poslije se opredjeljuje za lirski crtež obogaćen bojom (ciklusi *Trave*, *Oblaci*, *Cvijeće*). Mrežom linija različiće gustoće i diskretnim naglascima akvarela gradi kompozicije intimističkih ugođaja i moderno koncipirana prostora, dovedena do granice purizma (ciklus *Probuđene karijatide*, *Kristove muke*). U tehnici ulja na platnu slika svijet marina, primorskih krajolika, mrtvih priroda i ciklus zagrebačkih veduta (*Zaljev s vriesom*, 1990; *Kukurjerci s perlama*, 1992; *Zrinjevac*, 1994). Bavi se ilustracijom vlastitih slikovnica. – Samostalno je izlagao u Slavonskome Brodu, Zagrebu, Splitu, Karlovcu, Rovinju, Poreču, Košljunu, Biarritzu, Liègeu.

LIT.: J. Depolo, Zvonimir Šepat Zagrebu (katalog), Zagreb 1994.

J. Dep.

ŠEPER, Mirko, arheolog (Zagreb, 26. IX. 1912 – 21. X. 1970). Diplomirao 1936, doktorirao 1940. na Sveučilištu u Zagrebu. Od 1938. kustos Arheološkoga muzeja; 1943–45. profesor arheologije na Sveučilištu i vršitelj dužnosti ravnatelja Arheološkoga muzeja u Zagrebu. Od 1953. urednik Jugoslavenskoga leksikografskog zavoda. Sudjelovao kod iskapanja na Vučedolu, objavljivao radove s područja prapovijesti te rim. i ranosrednjovj. arheologije. Bio je lik. kritičar u »Hrvatskoj smotri« i »Hrvatskom narodu«.

BIBL.: *Prilog upoznavanju prehistorijskog čaranja*, Alma mater croatica, 1941, 4; *Krsto I Frankopan u umjetnosti*, HS, 1941, 8; *Juraj Škarpia*, ibid., 1941, 11; *Antikne geme-amuleti*, VJHAD, 1942–43; *Nekoliko novih rimskih nalaza u Hrvatskoj*, ibid.; *O neolitskim utvrđenjima u Srijemu i istočnoj Slavoniji*, Alma mater croatica, 1942–43; *Hrvatska slikarska škola X. stoljeća*, Prosvjetni život, 1943, 9–11; *Relief iz Zadra s prikazom Kristova rođenja*, HS, 1943, 11–12; *Rimske lončarske peći u Osijeku*, Hrvatski list, 1943, 301; *Dva neobjelodanjena starohrvatska nalaza iz Posavske Hrvatske*, HS, 1944, 5; *Ilirski sljemovi i dijademi*, Hrvatski zmaj, 1944; *Prapovijestne glinene figurice*, Zagreb 1944; *Neolitičko naselje na Kormadinu*, Arheološki vestnik (Ljubljana), 1952, 1; *Jedan nalaz keramike iz Siska*, ibid., 1954; *Prilog datiranju starohrvatskih spomenika pliterne dekoracije*, ibid., 1955, 1; *Neki neobjavljeni nalazi ranoga srednjega vijeka iz Arheološkog muzeja u Zagrebu*, Tkalčićev zbornik, I, Zagreb 1955; *Der Taufstein des kroatischen Fürsten Višeslav aus dem frühen Mittelalter*, Nachrichten des Instituts für merowingisch-karolingische Kunstforschungen (Erlangen), 1957–58, 14–16; *Rimska kola iz Poljanca kod Ludbrega*, Arheološki radovi i rasprave, II, Zagreb, 1962.

S. Bič.

ŠERBETIĆ, Berislav, arhitekt (Busovača, 2. VI. 1935). Studij arhitekture završio u Zagrebu 1959 (A. Albini). Radi u arhitektonskim biroima »Centar 51« u Zagrebu, »E. Durrel Stone« u New Yorku, a od 1978. u Zavodu za arhitekturu Arhitektonskoga fakulteta u Zagrebu. – Projektira stambene (kompleks na Vrbiku, 1963; višekatnice u Ul. P. Miškine, 1980, s G. Mirković – sve u Zagrebu) i javne zgrade (centar za kulturu u Bujama, 1978; upravna zgrada i servisne radionice nuklearne elektrane Krško, 1980, s M. Kranjcom; športska dvorana Peščenica u Zagrebu, 1988) te obiteljske i kuće za odmor (kuće Broz u Puntu na Krku, 1975; Maček u Krapskim Toplicama, 1976; Musaeferdij u Stubičkim Toplicama, 1982; Štulac u Vivodini, 1982; Vraneković na Zelengaju u Zagrebu, 1981; Gradišar u Bregani, 1981; Baldani u Rijeci dubrovačkoj, 1980–93; Göre u Hercegovačkoj ul., 1981; Antunović na Bukovcu, 1988. u Zagrebu). – U projektima za memorijalni centar u Kumrovcu (1974, s I. Filipčićem) i za poslovno-športski centar Cibonu u Zagrebu (1988, s M. Hrzićem, I. Pitešom) uspijeva ostvariti sintezu funkcije, tehnologije i arhitektonskoga oblikovanja. – S kiparom V. Bakićem uredio kompleks spomenika na Petrovoj gori (1981) a s M. Hrzićem i A. Vulinom radio na projektima za obnovu Medvedgrada (1993–94), dok s M. Kranjcom radi projekte za uređenje pješačkih zona zagrebačkoga Donjega grada (1993–94, Gajeva ul., Bogovićeva ul., Preradovićev trg, Varšavska ul.). – Bavi se adaptacijama i uređenjem interijera (nadogradnja zgrade Radničkog doma na Trgu kralja Petra Krešimira, 1975; Muzej »Mimara«, 1987. s M. Kranjcom, I. Pitešom, M. Salajem – sve u Zagrebu). – Sudjelovao je na natječajima

za: nacionalnu biblioteku u Skoplju (I. nagrada, 1962, s I. Filipčićem, S. Vrusom), turističko naselje u Petrovcu na moru (I. nagrada, 1971, s I. Filipčićem), urbanističko-arhitektonsko rješenje Iblerova trga u Zagrebu (I. nagrada, 1976, s B. Siladinom), centar za kulturu u Gajnicama u Zagrebu (II. nagrada, 1978, s M. Kranjcom), uređenje središnje zone Zagreba (1993, s M. Kranjcom).

LIT.: I. Maroević, Arhitektura sedamdesetih godina u Hrvatskoj, Arhitektura, 1981, 176–177. — S. Knežević, Izložba dobitnika velike nagrade 14. zagrebačkog salona (katalog), Zagreb 1982. — Arhitektura u Hrvatskoj 1945–1985, Arhitektura, 1986, 196–199. — I. Maroević, Zagrebačka arhitektura osamdesetih godina, Radovi IPU, 1992, 16. J. M. M.

ŠERBU, Viktor, slikar (Dubrovnik, 15. IX. 1938). Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1963 (Đ. Tiljak i O. Postružnik). Lik. pedagog u Dubrovniku. Slika motive iz Dubrovnika i okolice suptilnim koloritom i diskretnim tonskim rješenjima (*Dubrovnik*, 1969; *Zaton*, 1980; *Iza Minčete*, 1983). Naslikao ciklus portreta starih Dubrovčana (*Ruder Bošković*, 1984). Samostalno izlagao u Dubrovniku, Beču, Splitu i Zagrebu.

LIT.: L. Aleksić, Viktor Šerbu (katalog), Dubrovnik 1973. — M. Ivanišević, Viktor Šerbu (katalog), Split 1984. — V. Bužančić, V. Šerbu (katalog), Zagreb 1991. R.

ŠERCAR, Hrvoje, slikar i crtač (Zagreb, 14. XII. 1936). U slikarstvu samouk. Za njegovo umj. formiranje važni su dodiri s M. Krležom, K. Hegedušićem i M. Stančićem. God. 1959–93. zaposlen u Leksikografskome zavodu »Miroslav Krleža« u Zagrebu. Izlaže od 1960. Njegovi rani crteži, oporih linija i grotesknih oblika, bliski su art brutu i hrv. pučkom stvaralaštvu (*Kruh i vino*, 1963; *Iskušenje Sv. Antuna*, 1964). Poslije toga biblijski su motivi sve češći, a kršćansko nadahnuće sve zornije (*Posljednja večera*, 1970). U svojemu specifičnom tumačenju hrv. nacionalne sudbine spaja mitsko i povijesno (*Seljak*, 1967; *Grad iz kojeg smo odlazili u Hrvatsku*, 1987). Na drvu i koži, često nepravilnih oblika, crta kamene gradove ili maštovite sveze ljudskih i životinjskih likova, bliske figurativnoj fantastici (*Grad moga sina*, 1972; *Žuti grad*, 1978). Neprestanom umnožavanju osnovnih linearno-geometrijskih jedinica i alogičnom shvaćanju prostora pridodaje u najnovijim djelima suptilne kromatske naglaske (*Plavi šaran*, 1990; *Jesen Svetoga Duje*, 1993). Objavio grafičke mape *San Svetog Ivana Trogirskog* (1987) i *Široko biju zvona katedrale* (1994). — Bavi se grafičkim oblikovanjem i ilustriranjem knjiga (V. Deželić, *U buri i oluji*, 1971; A. Šenoa, *Seljačka buna*, 1973; D. Jelčić, *Vallis Aurea*, 1977; I. Smoljan, *Hrvatski Odisej*, 1980). God. 1967. s T. Gotovcem i Ivanom Lukasom izveo u Zagrebu *Naš—happ.* prvi happening u Hrvatskoj. — Samostalno je izlagao u Zagrebu, Splitu, Zadru, Hvaru,

H. ŠERCAR, *Ptica s vrpcom*. Hvar, Galerija suvremene umjetnosti »Arsenal«

B. ŠERBETIĆ i I. FILIPČIĆ, memorijalni centar u Kumrovcu

